

[Søren Hansen]

gøre os den ulejlighed at gå det igennem. Og så synes jeg, det måske kan være anbefalelsesværdigt, at man lidt tidligere i forbindelse med et lovgivningsanliggende af denne type ytrer lidt positiv interesse for sagen. Den kom meget sent.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det har jo ikke været meningen fra SFs side at sige, at det ikke var en betragtelig ekstrabevilling, kulturministeren og regeringen kom med, da man prøvede at forbedre vilkårene for musiklivet med en forøgelse af bevillingerne på 70 pct. Jeg synes, det var godt, at der i hvert fald kom et udspil, der var så rigeligt. Vi synes bare alligevel ikke, det var godt nok, og derfor har vi altså til ladt os at søge at finde et flertal for en forbedring af udspillet.

Jeg er meget glad for det, kulturministeren siger om, at der skulle være mulighed for at sikre den lønmæssige ligestilling af landsdelsorkestrene og statsorkestrene, som vi vel alle sammen har været enige om burde opnås, og som vi har arbejdet for lige siden 1981. Jeg ved ikke, om det vil være muligt i et nyt betækningsbidrag at få indarbejdet, at man i hvert fald fra statens side, altså både fra kulturministerens og fra finansministerens side, er indstillet på at løse dette problem over en 4-årig periode, hvis ellers de overenskomstforhandlinger, der pågår for øjeblikket, får et eller andet rimeligt udfald. Det håber jeg de får.

Når det gælder finansieringen af landsdelsorkestrene, kunne vi selvfølgelig snakke om, hvordan man skal formulere det. Vi er jo ikke jurister. Vi formulerer forslagene sådan, som vi synes, de skal være, ud fra det forslag, vi har at stille ændringsforslag til; og i det forslag, vi fik fra kulturministeren, står der »op til 50 pct.« Det er der andre end os, der har læst sådan, at der heri lå en harmonika, så hvis kulturministeren eller andre ikke syntes, at det skulle være 50 pct. af underskuddet, men op til 50 pct., måske 49 pct., måske 48 pct., kunne det også blive det. Vi har ved at fastsætte 50 pct. villet sikre, at det blev 50 pct. af det underskud, der nu var.

Lad os kigge på det én gang til under udvalgsbehandlingen og se, om vi kan nå frem til en formulering, vi alle sammen kan være

sikre på, og som vi alle sammen kan være tilfreds med.

Bevillingsoversigten er detaljeret, det skal jeg gerne indrømme, og man går også langt ned i detaljerne. Det har været meget vigtigt for os at sikre, at det blev fastlagt, at sådan og sådan burde pengene fordeles.

Der har i dag lydt fra kulturministeren, fru Hanne Severinsen og hr. Fischer et ønske om større frihed end den, vi vil give. Jeg må erindre om, at da lovforslaget blev fremsat, stod der faktisk, at Musikrådet skulle have den hele og fulde kompetence, helt i overensstemmelse med det, man havde vedtaget sidste år. Vi gjorde fra oppositionens og fra de Radikales side opmærksom på, at det syntes vi ikke var særlig heldigt. Vi huskede godt, hvordan det var gået, da Teaterrådet fik den fulde kompetence og vi i kulturudvalget alligevel måtte diskutere nogle ting, hvor nogle politikere havde ønsket, at Teaterrådet skulle fordele sine bevillinger på en anden måde, end Teaterrådet ønskede.

Derfor sagde vi: det må vi se på. Det må vi se at få blødt op. Det er det, vi har prøvet at gøre. Men vi har selvfølgelig haft den vanskelighed, at vi samtidig har følt os lidt bundet af den fordeling, Musikrådet har fremlagt, og som vi egentlig synes er så udmærket. Jeg skal da gerne indrømme, at det har været et dilemma at få de to ting til at gå op, og der er ikke mange penge at slå om sig med i frivillighedens navn og i politikernes navn. Lad os se, om vi kan gøre noget ved det, men jeg vil godt sige, at jeg ikke er indstillet på at fravige de forslag, der ligger i bevillingsoversigten, ikke ret meget i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes i hvert fald kun, fru Ingerlise Koefoed kan være tilfreds, hvis vi på ét punkt har givet hende ret i noget af hendes kritik. Det er rigtigt, at erfaringen har vist, at man rent faktisk har brug for en eller anden form for sikkerhedsventil. Vi så det med Vestjysk Symfoniorkester, og vi har set det i andre tilfælde. Det er fuldstændig rigtigt, når man også nævner Teaterrådet og siger, at det samme princip har givet nogle problemer dér.